

Sygn. akt XVII AmE 98/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2023 r., 4 grudnia 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **A. M.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w K., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 28 stycznia 2022 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od A. M. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od A. M. na rzecz zainteresowanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych), z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 98/22

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 28 stycznia 2022 r., znak: (...), na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z 24 czerwca 2020 r. Pani A. M., w sprawie rozstrzygnięcia sporów dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w K. ((...)), na zlecenie (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K., zwanej dalej Sprzedawcą:

1) w dniu 11 lutego 2021 r. do należącego do Pani A. M. punktu poboru numer: (...) w S. przy ul. (...), numer płatnika: (...),

2) w dniu 25 stycznia 2021 r. do należącego do Pani A. M. punktu poboru numer: (...) w S. przy ul. (...), numer płatnika (...),

stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A., na zlecenie (...) Spółka z o.o. do:

1) punktu poboru w S. przy ul. (...) numer (...) nie było nieuzasadnione;

2) punktu poboru w S. przy ul. (...) numer (...) nie było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła A. M., zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów:

1/ art. 7 k.p.a, w związku z art. 80 k.p.a. poprzez błędne uznanie, że Skarżąca posiadała zaległości w opłatach za dostawę energii elektrycznej, co usprawiedliwiałoby wstrzymanie jej dostaw wskutek nieprawidłowej oceny, że Sprzedawca miał prawo zaliczyć wpłaty na podstawie art. 451 § 3 kodeksu cywilnego na poczet innych należności aniżeli objęte tytułem przelewu wskazanym w jego treści,

2/ art. 6b ust. 3 ustawy - prawo energetyczne poprzez błędne uznanie, że Skarżąca pozostawała w opóźnieniu z zapłatą bieżących należności oraz że została skutecznie powiadomiona o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez Sprzedawcę,

W związku z powyższymi zarzutami Odwołująca wniosła o:

1/ zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. na zlecenie (...) sp. z o.o. do:

a) punktu poboru w S. przy ul. (...), nr (...) w dniu 11 lutego 2021 r. było nieuzasadnione,

b) punktu poboru w S. przy ul. (...), nr (...) w dniu 25 stycznia 2021 r. było nieuzasadnione,

ewentualnie:

2/ uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

3/ zasądzenie od organu - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Skarżącej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie zasądzenie tych kosztów od (...) sp. z o.o. z siedzibą w K..

Odwołująca wniosła ponadto o:

4/ dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z treści:

- potwierdzeń przelewu (w aktach sprawy) celem wykazania faktu zapłaty zaległości objętej wezwaniami do zapłaty oraz precyzyjnego wskazania należności, której dotyczył przelew, braku zasadności zaliczenia wpłat na podstawie art. 451 § 3 k.c. na poczet innych należności,

- reklamacji oraz odpowiedzi na reklamację (w aktach sprawy) celem wykazania faktu nieotrzymania zawiadomienia o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej do punktów poboru w S. przy ul. (...),

- przesłuchania skarżącej celem wykazania faktu, że organ nie uprzedził jej o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej do punktów poboru w S. przy ul. (...), nieotrzymania wezwań do zapłaty ani powiadomień,

o których mowa w art. 6b ust. 3 Prawa energetycznego, wszczęcia procedury reklamacyjnej w (...) S.A., szkód poniesionych przez nią wskutek wstrzymania dostaw energii elektrycznej,

5/ przeprowadzenie rozprawy w trybie wideokonferencji.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

- 1) oddalenie odwołania,
- 2) pominięcie wniosku dowodowego powoda z przesłuchania strony powodowej na wskazane w nim fakty - jako nieistotnego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a ponadto wnoszonego na fakty już udowodnione zgromadzonymi w toku postępowania dowodami w postaci dokumentów,
- 3) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od strony odwołującej się na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka w piśmie z 4 maja 2023 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Odwołująca wskazała m.in. w piśmie, że (...) sp. z o.o. (dalej: sprzedawca) nieprawidłowo zaliczał wpłaty skarżącej na poczet rzekomych zaległości. Zapłata faktury w kwocie, która z niej wynikała stanowiło wyraz woli skarżącej w zakresie należności, na poczet której należało zaliczyć zapłatę, zgodnie z art. 451 § 1 k.c. Na podstawie tego przepisu dłużnik ma prawo przy spełnianiu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić i tak też uczyniła skarżąca. Skoro kwota przelewu odpowiadała wysokości należności wynikającej z faktury za dany okres rozliczeniowy, to oczywistym jest, że wolą skarżącej było zarachowanie przez sprzedawcę zapłaty tej właśnie faktury. Tak wynika z zasad logiki i doświadczenia życiowego. Kwota przelewu stanowi wyraz woli dłużnika w zakresie zaspokojenia długu. Tymczasem sprzedawca księgował wpłaty od skarżącej według własnego uznania i nie informował jej o sposobie zaliczenia tych wpłat. W związku z powyższym nie sposób uznać, że sprzedawca poprawnie księgował wpłaty skarżącej.

Na rozprawie w dniu 24.07.2023 r. pełnomocnik powódki podniósł m.in., że między stronami jest rozbieżność pomiędzy sposobem zaliczania opłat, których dokonywała powódka. Powódka dokonywała opłat nie wskazując tytułów, pozostając w przekonaniu, że kwota na którą robi przelew jest wystarczająca do zweryfikowania płatności, czy też faktury za którą dokonuje danej płatności, stąd te rozbieżności, ponieważ (...) Sprzedaż zaliczał najwyraźniej te płatności na poczet jakiś innych zobowiązań. Pomimo, że powódka dokonywała tych opłat na przestrzeni kilku miesięcy, nie przestawił żadnego aktualnego rozliczenia wzajemnych należności, co doprowadziło w konsekwencji do wstrzymania dostaw, które było przedwczesne i nieuzasadnione. W przekonaniu pełnomocnika powoda jest to do rozstrzygnięcia kwestia natury prawnej w jaki sposób zaliczać te wpłaty na podstawie art. 451 k.c. Oświadczył ponadto, że jeżeli sprzedawca (...) Sprzedaż twierdzi, że były jakieś inne zaległości, to on powinien to udowodnić zgodnie z art. 6 k.c. i dopiero wtedy mógłby ewentualnie wywodzić skutki prawne z takiego, a nie innego zarachowania wpłat zarachowanych przez powódkę. Skoro powódka spłaciła faktury w kwotach, które z nich wynikały, to tym samym zaległości zostały zlikwidowane, nie było ich. Zaległości do których była wezwana do zapłaty, ich na dzień wstrzymania dostaw już nie było. Poza tym w tych wezwaniach były zawarte należności, które nie były jeszcze wymagalne. W przypadku jednego z licznika taka sytuacja miała miejsce. To wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione, było przedwczesne. Pełnomocnik powoda poparł odwołanie, podtrzymał stanowisko wyrażone w odwołaniu, jak również we wszystkich wcześniejszych pismach w całości i kwestionuje fakt istnienia jakiś innych wcześniejszych zobowiązań, ponieważ sprzedawca ich nie przedstawił, nie udowodnił. Także w tym zakresie nie zgadza się z pełnomocnikiem sprzedawcy, że jest to okoliczność bezsporna, ponieważ powódka kwestionuje, że miała zaległości, czy też mogła mieć jakąkolwiek inną zaległość, która wynika z wezwań do zapłaty, a te zaległości wynikające z wezwań do zapłaty zostały w całości spłacone, co wynika z potwierdzeń przelewów. Pełnomocnik powoda podtrzymuje w całości stanowisko

wyrażone w odwołaniu, wnosi o zasądzenie od obojga pozwanych na rzecz powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według przepisanych.

Pełnomocnik zainteresowanego poinformował, że jeżeli przedmiotem ugody miałyby być kwestia odszkodowania, to klient zainteresowanego nie widzi możliwości ugodowej, jedynie można ustalić saldo rozliczeń. Nie wie, czy na obecnym etapie na tych dwóch tzw. PPE ciąży zadłużenie, czy nie, może ustalić saldo rozliczeń według danych historycznych. Zwrócił uwagę, że nie mają do czynienia z wielością i różnorodnością tytułów prawnych, mają dwa tytuły prawne, dwa węzły obligacyjne z dwóch umów kompleksowych i to nie jest tak, że dłużnik może sobie dowolnie wskazywać, którą fakturę z jednego tytułu prawnego płaci. Nawet gdyby wskazał konkretne faktury, że płacę za te faktury, ale wszystkie te faktury pochodzą z jednego węzła obligacyjnego podlegają rozliczeniu według ogólnej reguły, najstarsze należności. Przedmiotem sporu nie jest istnienie tych zaległości, ale to, czy spółka którą pełnomocnik zainteresowanego reprezentuje miała prawo samodzielnie zaliczyć należności powódki na te starsze należności. Pełnomocnik zainteresowanego zauważył, że wystąpienie pana mecenas popada w sprzeczność z dotychczasowym stanowiskiem, gdzie powódka nie kwestionowała wcześniej istniejącej zaległości, a jedynie kwestionowała zaliczenie na poczet tych wcześniejszych zaległości wpłat, których dokonała.

Pełnomocnik pozwanego oświadczył, że nie ma możliwości zawarcia ugody w takiej sytuacji, pozwany tylko rozstrzyga spór. To nie jest ani kara pieniężna ani jakaś umowa. Pozwany rozstrzygnął w oparciu o ustalony materiał dowodowy i zostało wyraźnie wprost wskazane, jakie faktury zostały przedstawione, tutaj jest istotne to, że na dzień wstrzymania, do tych dwóch punktów poboru energii w dniu 11.02.2021 r. i 25.01.2021 r. bezsporny jest fakt, że odbiorca zwlekał, posiadał zaległości w zapłacie za faktury. Tak jak wyjaśniono w decyzji i odpowiedzi na odwołanie, nie ma możliwości, że nie było zaległości. To zostało wykazane fakturami. Na stronie 10- 11 decyzji to jest takie podsumowanie. Na 11 lutego była kwota 345,87 zł. Pełnomocnik pozwanego wniósł i wywodzi jak w zaskarżonej decyzji, jak w odpowiedzi na odwołanie. W jego ocenie, w niniejszej sprawie zostało przedstawione i wykazane, że powód posiadał zaległości w zapłacie na dzień wstrzymania w dniu 11 lutego oraz 25 stycznia. Prawidłowo sprzedawca wypełnił przesłanki wynikające z art. 6 b Prawa energetycznego i również 6 b ust. 1,2 i 3 jeśli chodzi o reklamacje. Pozwany mógł rozstrzygnąć tylko tak jak w zaskarżonej decyzji. Skoro zostały spełnione przesłanki, zostały zarachowane posiadane przez powoda zaległości na podstawie przepisów kodeksu cywilnego, to zasadne było rozstrzygnięcie sporu, że wstrzymanie w tych dniach było nieuzasadnione, odbiorca zwlekał z zapłatą, a jego twierdzenia były niepoparte żadnymi dowodami, więc zastosowanie art. 451 § 3 k.c. było zasadne i tak zostało oceniona. Wnosi o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Pełnomocnik pozwanego oświadczył, że uznał, iż powódka miała te zaległości. Powód wpłacił takie kwoty, które wynikają z potwierdzenia przelewu, czyli na kwotę 293 zł nie, co wynika z odpowiedzi. Natomiast nie zostały uregulowane w całości te wpłaty i to pozwany kwestionuje. Odbiorca wpłacił na konto jeżeli chodzi o punkt poboru nr 1: kwoty 65,13 zł w dniu 20.07.2020 r., 48,54 zł w dniu 24.08.2020 r., 63,36 zł w dniu 3.09.2020 r. To pełnomocnik potwierdza, taka sytuacja miała miejsce. Pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko jak dotychczas.

W piśmie z 31 lipca 2023 r. pełnomocnik zainteresowanego w nawiązaniu do postanowienia Sądu z 24 lipca 2023r., zakreślającego 7-dniowy termin na złożenie wniosków dowodowych co do istnienia starszych wierzytelności, na które zarachowano wpłaty powódki, dokonane po 20 lipca 2020r.,

- 1) wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z następujących faktur:
 - a) faktury nr (...) z 26 lutego 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 18 marca 2020r.,
 - b) faktury nr (...) z 11 marca 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 1 kwietnia 2020r.,
 - c) faktury nr (...) 9 kwietnia 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 30 kwietnia 2020r.f
 - d) faktury nr (...) z 18 maja 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 8 czerwca 2020r.,

na wykazanie zaległości powódki - na koncie płatnika nr (...) - starszych niż należności objęte wezwaniem do zapłaty z 22 grudnia 2020r., które to zaległości zostały uregulowane z powołanych wpłat w następujący sposób (jako że faktura nr (...)RW została już wcześniej częściowo uregulowana, na podany dzień do zapłaty pozostawało 26,15 zł.):

Wpłata	Kwota [zł]	Nr faktury	Termina płatności	
Data	Kwota [zł]			
02.11.2020 r.	(...)	(...)	(...)	08.06.2020 r.
(...)	(...)	17.07.2020 r.		
01.10.2020 r.	(...)	(...)	(...)	30.04.2020 r.
(...)	(...)	08.06.2020 r.		
03.09.2020 r.	(...)	(...)	(...)	01.04.2020 r.
(...)	(...)	30.04.2020 r.		
24.08.2020 r.	(...)	(...)	(...)	01.04.2020 r.
(...)	(...)	18.03.2020 r.		

Zakładając, że w obliczu przedłożonych faktur powódka nie zaprzeczy powstaniu określonych w nich wierzytelności (tym bardziej że jej pełnomocnik na rozprawie odmówił uznania nie tyle wierzytelności, co zaległości z tego tytułu), wskazuję, że na powódce spoczywa obecnie ciężar wykazania, iżby do uregulowania tych wierzytelności doszło w inny niż wyżej opisany sposób - w szczególności poprzez płatności dokonane przed 20 lipca 2020 r.

Na fakturze nr (...) 22 lipca 2020r. (najstarszej z objętych wezwaniem do zapłaty z 22 grudnia 2020 r.) widnieje przypomnienie o starszych zaległościach w łącznej wysokości 270,98 zł. Treść tej faktury z jednej strony dowodzi istnienia starszych zaległości, a z drugiej przekonuje, że powódka miała świadomość, iż wpłaty dokonywane po 20 lipca 2020r. nie wystarczą na pokrycie całego zadłużenia. Tym bardziej, że na ostatniej z faktur objętych wezwaniem do zapłaty z 22 grudnia 2020r., tj. na fakturze nr (...)z 26 listopada 2020r. widnieje informacja, że zaległość główna z poprzednich faktur utrzymuje się na tym samym poziomie, a ponadto doszły do niej odsetki w kwocie 8,88 zł.

2) kierując się ostrożnością procesową, na wypadek gdyby w materiale dowodowym nie znajdowały się faktury objęte wezwaniem do zapłaty z 22 grudnia 2020 r., wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z następujących faktur:

e) faktury nr (...) 26 czerwca 2020r.,

e) faktury nr (...) z 22 lipca 2020r.,

f) faktury nr (...) z 17 sierpnia 2020r.

g) faktury nr (...) z 16 września 2020r.,

h) faktury nr (...) z 20 października 2020r.,

i) faktury nr (...) 26 listopada 2020r.,

na wykazanie łącznej kwoty zadłużenia powódki, w tym zaległości objętych wezwaniem do zapłaty z 22 grudnia 2020r., jak i dawniejszych.

3) wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z następujących faktur:

a) faktury nr (...) z 22 stycznia 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 12 lutego 2020r.,

b) faktury nr (...) z 26 lutego 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 18 marca 2020r.,

c) faktury nr (...) 11 marca 2020r. na kwotę (...) zł., płatną do 1 kwietnia 2020r.,

na wykazanie zaległości powódki - na koncie płatnika nr (...) - starszych niż należności objęte wezwaniem do zapłaty z 8 września 2020r., które to zaległości zostały uregulowane z wpłat powódki, dokonanych po 20 lipca 2020r., w następujący sposób (jako że faktura nr (...) została już wcześniej częściowo uregulowana, na podany dzień do zapłaty pozostawało 37,43 zł.):

Wpłata	Kwota [zł]	Nr faktury	Termina płatności	
Data	Kwota [zł]			
02.11.2020 r.	(...)	(...)	(...)	08.06.2020 r.
(...)	(...)	17.07.2020 r.		
01.10.2020 r.	(...)	(...)	(...)	30.04.2020 r.
(...)	(...)	08.06.2020 r.		
03.09.2020 r.	(...)	(...)	(...)	01.04.2020 r.
(...)	(...)	30.04.2020 r.		
24.08.2020 r.	(...)	(...)	(...)	18.03.2020 r.
(...)	(...)	01.04.2020 r.		
21.07.2020 r.	(...)	(...)	(...)	18.03.2020 r.

21.07.2020 r.	(...)	(...)	(...)	18.03.2020 r.
(...)	(...)	12.02.2020 r.		

Zakładając, że w obliczu przedłożonych faktur powódka nie zaprzeczy powstaniu określonych w nich wierzytelności (tym bardziej że jej pełnomocnik na rozprawie odmówił uznania nie tyle wierzytelności, co zaległości z Lego tytułu), wskazał, że na powódce spoczywa obecnie ciężar wykazania, iżby do uregulowania tych wierzytelności doszło w inny niż wyżej opisany sposób - w szczególności poprzez płatności dokonane przed 20 lipca 2020r.

Na fakturze nr (...) z 9 kwietnia 2020r. (najstarszej z objętych wezwaniem do zapłaty z 8 września 2020r.) widnieje przypomnienie o starszych zaległościach w łącznej wysokości 441,70 zł. plus odsetki w kwocie 4,13 zł. Treść tej faktury z jednej strony dowodzi istnienia starszych zaległości, a z drugiej przekonuje, że powódka miała świadomość, iż wpłaty dokonywane po 20 lipca 2020r. nie wystarczą na pokrycie całego zadłużenia. Tym bardziej, że na ostatniej z faktur objętych wezwaniem do zapłaty z 8 września 2020r., tj. na fakturze nr (...) z 17 sierpnia 2020r. widnieje informacja, że zaległość główna z poprzednich faktur wzrosła do wysokości 504,17 zł. plus odsetki w kwocie 14,56

Po rozliczeniu starszych należności, reszta wpłat dokonanych po 20 lipca 2020r. została zaliczona w sposób wyżej opisany na poczet zaległości objętych wezwaniem do zapłaty kwoty 456,26 zł. z 8 września 2020r., w efekcie czego na dzień wstrzymania dostaw energii elektrycznej do zapłaty nadal pozostawało 206,91 zł.

Dla pełni obrazu dodam, że łączny dług powódki w chwili wstrzymania dostaw był jeszcze większy, albowiem powiększył się o dalsze pozycje z następujących faktur:

- (...) zł z faktury (...)płatnej 7.1_0.2020 r.,
- (...) zł z faktury (...) płatnej 10.11.2020 r.,
- (...) zł z faktury (...) płatnej 17.12.2020 r.,
- (...) zł z faktury (...) płatnej 5.01.2021 r.

Jeżeli powódka zaprzeczy zaleganiu z powyższych faktur, deklaruję gotowość ich przedłożenia, sygnalizując jednocześnie, że faktury wystawione po doręczeniu wezwania do zapłaty z 8 września 2020r. nie mają kluczowego znaczenia dla sprawy.

4) kierując się ostrożnością procesową, na wypadek gdyby w materiale dowodowym nie znajdowały się faktury objęte wezwaniem do zapłaty z 8 września 2020r., wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z następujących faktur.

- a) faktury nr (...) z 9 kwietnia 2020 r.,
- a) faktury nr(...) z 18 maja 2020 r.,
- b) faktury nr (...) z 26 czerwca 2020 r.,
- c) faktury nr (...) z 22 lipca 2020 r.,
- d) faktury nr (...) z 17 sierpnia 2020 r.

na wykazanie zadłużenia powódki objętego wezwaniem do zapłaty z 8 września 2020r.

Odnosząc się do sposobu zaliczenia wpłat powódki podniósł, że art.451 k.c. dotyczy sytuacji, gdy między wierzycielem a dłużnikiem występuje kilka długów, a więc zobowiązań mających źródło w różnych węzłach obligacyjnych. Tymczasem

należności, o których mowa powyżej, wynikały z tego samego węzła obligacyjnego. Dlatego powódka nie mogła, stosownie do § 1 przywołanego przepisu, wskazać, którą z należności zamierza pokryć. W przypadku należności z tego samego tytułu wpłaty w pierwszej kolejności należy zarachować na poczet najstarszych należności, jak tego dokonał mój Mandant. Potwierdza to treść art.451§1 k.c. in fine, który stanowi, że „to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne”.

Podniósł, że nawet gdyby przyjąć, że każda z należności z tego samego tytułu stanowi odrębny dług, fakt, że powódka nie wskazała expressis verbis, który z długów chce zaspokoić, zgodnie z art.451§2 k.c. uprawniał (...) Sp. z o.o. do zaliczenia jej wpłat na poczet najstarszych zaległości. Co prawda, nie sporządzono pokwitowania, o którym mowa w tym przepisie. Jednakże nie ma to większego znaczenia, skoro powódka do chwili obecnej, a przede wszystkim do chwili wstrzymania dostaw energii elektrycznej nie zażądała zaliczenia jej wpłat na poczet należności, których istnienie uprawniało (...) Sp. z o.o. do wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Wszak art.451§3 k.c. stanowi, że „w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego”.

Wskazał, że (...) Sp. z o.o. miał pełne prawo do zlecenia wstrzymania dostaw energii elektrycznej w obu punktach poboru energii.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. ma zawarte z Klientką dwie umowy kompleksowe dotyczące energii elektrycznej, którą dostarcza do punktów poboru o numerach:

- 1) (...), numer płatnika (...),
- 2) (...), numer płatnika (...).

A. M. jest właścicielką nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), do której energię elektryczną dostarcza (...) sp. z o.o. Na terenie nieruchomości znajdują się dwa liczniki poboru energii wskazane wyżej o numerach: (...), (...).

Punkt poboru 1

Sprzedawca wstrzymał Klientce dostawy energii elektrycznej, ponieważ według Sprzedawcy Odbiorca zalegał z zapłatą należności za dostarczoną energię elektryczną.

Przed wstrzymaniem dostaw Sprzedawca powiadomił Klientkę o takim zamiarze oraz wyznaczył dodatkowy czternastodniowy termin zapłaty wymagalnych należności.

Wobec dalszego braku zapłaty zaległych zobowiązań dla punktu poboru 1, OSD otrzymał od Sprzedawcy zlecenie wstrzymania dostaw energii w dniu 10 lutego 2021 r. Dostawę energii OSD wstrzymał w dniu 11 lutego 2021 r.

Dla punktu poboru 1 w dniu 18 lutego 2021 r. OSD otrzymał od Sprzedawcy zlecenie na wznowienie dostarczania energii. Dostawa energii została wznowiona przez OSD w tym samym dniu.

Według Odbiorcy wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione ponieważ dla punktu poboru 1 w dniu wstrzymania dostaw nie posiadał on zaległości w opłatach za energię elektryczną.

Punkt poboru 2

Sprzedawca wstrzymał Klientce dostawy energii elektrycznej ponieważ według Sprzedawcy Odbiorca zalegał z zapłatą należności za dostarczoną energię elektryczną.

Przed wstrzymaniem dostaw Sprzedawca powiadomił Klientkę o takim zamiarze oraz wyznaczył dodatkowy czternastodniowy termin zapłaty wymagalnych należności.

Wobec dalszego braku zapłaty zaległych zobowiązań dla punktu poboru 2, OSD otrzymał od Sprzedawcy zlecenie wstrzymania dostaw energii w dniu 22 stycznia 2021 r. Dostawę energii OSD wstrzymał w dniu 25 stycznia 2021 r.

Dla punktu poboru 2 w dniu 18 lutego 2021 r. OSD otrzymał od Sprzedawcy zlecenie na wznowienie dostarczania energii. Dostawa energii została wznowiona przez OSD w tym samym dniu.

Według Odbiorcy wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione ponieważ dla punktu poboru 2 odbiorca nie został powiadomiony o zamiarze wstrzymania dostaw, gdyż wezwanie wysłane przez Sprzedawcę dotyczyło należności opłaconych w całości przez Odbiorcę.

W dniu 12 lipca 2021 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE, w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, sporów pomiędzy Wnioskodawcą, a Sprzedawcą i OSD w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania w dniu 11 lutego 2021 r. dostaw energii elektrycznej do punktu poboru w S. przy ul. (...) numer (...), zwanego dalej „punkt poboru 1” oraz w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania w dniu 25 stycznia 2021 r. dostaw energii elektrycznej do punktu poboru w S. przy ul. (...) numer (...), zwanego dalej „punkt poboru 2”.

W dniu 16 lipca 2021 r. zawiadomiono strony o wszczęciu postępowań administracyjnych w sprawie rozstrzygnięcia sporów w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania dostaw przez OSD na zlecenie Sprzedawcy dostaw energii elektrycznej do punktu poboru 1 i punktu poboru 2, jednocześnie wzywając do przedstawienia szczegółowych wyjaśnień i odniesienia się do zarzutów podniesionych we wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Punkt poboru 1

W dniu 28 grudnia 2020 r. Sprzedawca nadał do Odbiorcy wezwanie do zapłaty zawierające powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej i wyznaczające dodatkowy 14 dniowy termin do zapłaty należności.

Sprzedawca wysłał Odbiorcy wezwanie listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 4 stycznia 2021 r.

W wezwaniu Sprzedawca poinformował Klientkę o zadłużeniu wynoszącym 354,75 zł na które składają się należności z następujących faktur:

- 1) (...) zł z faktury (...) płatnej do 17.07.2020 r.
- 2) (...) zł z faktury (...) płatnej do 5.08.2020 r. (odsetki)
- 3) (...) zł z faktury (...) płatnej do 12.08.2020 r.
- 4) (...) zł z faktury (...) płatnej do 7.09.2020 r.
- 5) (...) zł z faktury (...) płatnej do 7.10.2020 r.
- 6) (...) zł z faktury (...) płatnej do 10.11.2020 r.
- 7) (...) zł z faktury (...) płatnej do 17.12.2020 r.

Wymienione należności zostały opłacone na konto bankowe Sprzedawcy, na dowód czego przedstawił potwierdzenia przelewów dokonanych na rzecz Sprzedawcy. Odbiorca wpłacił na konto przypisane do punktu poboru 1: 65,13 zł w dniu 20 lipca 2020 r., 48,54 zł w dniu 24 sierpnia 2020 r., 63,36 zł w dniu 3 września 2020 r., 46,76 zł w dniu 1 października 2020 r., 69,27 zł w dniu 2 listopada 2020 r.

Według Sprzedawcy wpłaty te jednak nie uregulowały wszystkich wskazanych zaległości. Ponieważ Odbiorca nie wskazał na poczet którego długu dokonuje wpłat, zgodnie z art. 451 kodeksu cywilnego, Sprzedawca zaliczył je na poczet najstarszych należności.

Zgodnie z art. 451 § 3 k.c. w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego.

Wpłaty Klientki zostały zaksięgowane w następujący sposób:

- a) wpłata z 2 listopada 2020 r. w wysokości (...) zł w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 8 czerwca 2020 r. (...) oraz w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 17 lipca 2020 r. (...),
- b) wpłata z 1 października 2020 r. w wysokości (...) zł w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 30 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 8 czerwca 2020 r. (...),
- c) wpłata z 3 września 2020 r. w wysokości (...) zł w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 1 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 30 kwietnia 2020 r. (...),
- d) wpłata z 24 sierpnia 2020 r. w wysokości (...) zł w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 1 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 18 marca 2020 r. (...),
- e) wpłata z 20 lipca 2020 r. w wysokości (...) zł w kwocie (...) zł na poczet faktury z terminem płatności do 18 marca 2020 r. (...).

Wszystkie wpłaty Wnioskodawcy zostały rozliczone przez Sprzedawcę na poczet zaległych należności, nie pomniejszając wskazanej w wezwaniu zaległości, która utrzymywała się do dnia wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

W związku z powyższym w dniu wstrzymania dostaw 11 lutego 2021 r. Odbiorca był w przekraczającej 30 dni zwłoce w zapłacie za faktury z tytułu dostarczania energii elektrycznej wymienione w wezwaniu do zapłaty w punktach 1, 3-6 (bez drugiej dotyczącej odsetek) na łączną kwotę 345,87 zł.

Punkt poboru 2

W dniu 10 września 2020 r. Sprzedawca nadał do Odbiorcy wezwanie do zapłaty zawierające powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej i wyznaczające dodatkowo 14 dniowy termin do zapłaty należności.

Sprzedawca wysłał Odbiorcy wezwanie listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 15 września 2020 r.

W wezwaniu Sprzedawca poinformował Klientkę o zadłużeniu wynoszącym 456,26 zł na które składają się należności z następujących faktur:

- 1) (...) zł z faktury (...) płatnej 5.07.2020 r. (odsetki)
- 2) (...) zł z faktury (...) płatnej 30.04.2020 r.
- 3) (...) zł z faktury (...) płatnej 1.06.2020 r. (odsetki)
- 4) (...) zł z faktury (...) płatnej 8.06.2020 r.
- 5) (...) zł z faktury (...) płatnej 17.07.2020 r.

6) (...)zł z faktury (...) płatnej 12.08.2020 r.

7) (...) zł z faktury (...) płatnej 7.09.2021 r.

Odbiorca podkreśla, że wymienione należności zostały opłacone na konto bankowe Sprzedawcy, na dowód czego przedstawił potwierdzenia przelewów dokonanych na rzecz Sprzedawcy. Odbiorca wpłacił na konto przypisane do punktu poboru 2:106,91 zł w dniu 20 lipca 2020 r., 95,63 zł w dniu 21 lipca 2020 r., 62,47 zł w dniu 24 sierpnia 2020 r., 116,38 zł w dniu 3 września 2020 r., 110,45 zł w dniu 1 października 2020 r., 138,90 zł w dniu 2 listopada 2020 r.

Według Sprzedawcy wpłaty te jednak nie uregulowały wszystkich wskazanych zaległości. Ponieważ Odbiorca nie wskazał na poczet którego długu dokonuje wpłat zgodnie z art. 451 k.c., Sprzedawca zaliczył je na poczet najstarszych należności.

Wpłaty Klientki zostały zaksięgowane w następujący sposób:

a) wpłata z 2 listopada 2020 r. w wysokości 138,90 zł w kwocie 45,49 zł na poczet faktury z terminem płatności do 8 czerwca 2020 r. (...) oraz w kwocie 93,41 zł na poczet faktury z terminem płatności do 17 lipca 2020 r. (...),

b) wpłata z 1 października 2020 r. w wysokości 110,45 zł w kwocie 60,31 zł na poczet faktury z terminem płatności do 30 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie 50,14 zł na poczet faktury z terminem płatności do 8 czerwca 2020 r. (...),

c) wpłata z 3 września 2020 r. w wysokości 116,38 zł w kwocie 34,23 zł na poczet faktury z terminem płatności do 1 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie 82,15 zł na poczet faktury z terminem płatności do 30 kwietnia 2020 r. (...),

d) wpłata z 24 sierpnia 2020 r. w wysokości 62,47 zł w kwocie 48,97 zł na poczet faktury z terminem płatności do 1 kwietnia 2020 r. (...) oraz w kwocie 13,50 zł na poczet faktury z terminem płatności do 18 marca 2020 r. (...),

e) wpłata z 20 lipca 2020 r. w wysokości 106,91 zł w kwocie 106,91 zł na poczet faktury z terminem płatności do 18 marca 2020 r. (...),

f) wpłata z 21 lipca 2020 r. w wysokości 95,63 zł w kwocie 58,20 zł na poczet faktury z terminem płatności do 18 marca 2020 r. (...) oraz w kwocie 37,43 zł na poczet faktury z terminem płatności do 12 lutego 2020 r. (...).

Z analizy wpłat Odbiorcy i księgowania dokonanych przez Sprzedawcę wynika, że większość wymienionych wpłat Wnioskodawcy została rozliczona przez Sprzedawcę na poczet zaległych należności z poprzednich okresów. Po wezwaniu do zapłaty Klientka wpłaciła łącznie 249,35 zł (wpłata z 2 listopada 2020 r. i z 1 października 2020 r.) pomniejszając wskazaną w wezwaniu zaległość do 206,91 zł (192,35 zł z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i 14,56 zł tytułu odsetek).

W dacie wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 25 stycznia 2021 r. utrzymywała się zaległość Odbiorcy z tytułu sprzedaży energii elektrycznej wskazana w wezwaniu doręczonym Odbiorcy 15 września 2020 r. w wysokości 192,35 zł.

Dla punktu poboru 1 Sprzedawca wysłał wezwanie Odbiorcy listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 4 stycznia 2021 r.

Dla punktu poboru 2 Sprzedawca wysłał Odbiorcy wezwanie listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 15 września 2020 r.

Odbiorca złożył reklamację do Poczty Polskiej twierdząc, że nie otrzymał wezwania z dnia 28 grudnia 2020 r. Poczta Polska w odpowiedzi na reklamację ustaliła, że analizowana przesyłka pocztowa została w dniu 4 stycznia 2021 r. wrzucona przez listonosza do skrzynki pocztowej Odbiorcy i uznana za doręczoną.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (t.j. Dz.U z 2021 r., poz. 716 ze zm.) P.e. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, lub odmowy dokonania zmiany umowy, o której mowa w art. 7 ust. 2a, w zakresie terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Z kolei stosownie do treści art. 6b P.e.:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:
 - 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
 - 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.
2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.
3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.
4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.
5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.
6. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Wskazane powyżej przepisy określają zatem kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozstrzygnięcia sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii.

Podkreślić należy, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygnięcia sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Odstępstwa od ogólnej reguły powinny być natomiast zawsze interpretowane w sposób zawężający, co oznacza, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis art. 6b P.e. określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania energii odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii.

Jeden z dwóch enumeratywnie wskazanych przypadków, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest uprawnione do wstrzymania dostaw paliw lub energii, stanowi sytuacja, w której odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności.

W przypadku gospodarstwa domowego, wstrzymanie dostaw może nastąpić tylko po wyczerpaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury, o której mowa w art. 6b ust. 3 P.e.

W tym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane przed wstrzymaniem dostaw energii lub paliw, do przeprowadzenia procedury powiadomienia odbiorcy o zaległości w zapłacie za dostarczone paliwa lub energię i wyznaczenie mu dodatkowego terminu 14 dni do dokonania należnej zapłaty.

W przypadku zaktualizowania się, na podstawie art. 6b ust. 1 pkt 2 P.e., uprawnienia do wstrzymania dostaw paliw lub energii, przedsiębiorstwo musi powiadomić odbiorcę w gospodarstwie domowym o zaległości i wyznaczyć mu dodatkowy 14-dniowy termin do zapłaty, który biegnie od dnia doręczenia wezwania.

Istotne jest, że w treści tego powiadomienia powinna się znaleźć informacja o rygorze wstrzymania dostaw w przypadku braku zapłaty należności w wyznaczonym, dodatkowym terminie. Powyższe uregulowania dotyczą jedynie odbiorcy końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym.

Brak spełnienia jednej z wymienionych przesłanek skutkuje uznaniem, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Z analizy dokumentów złożonych w niniejszym postępowaniu wynika, że (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. ma zawarte z Klientką- A. M. dwie umowy kompleksowe dotyczące energii elektrycznej, którą dostarcza do punktów poboru o numerach:

3) (...), numer płatnika (...),

4) (...), numer płatnika (...).

Kluczową kwestią dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest ustalenie, czy w chwili wstrzymania dostarczania energii elektrycznej odbiorca (powódka) zwlekała z zapłatą za energię elektryczną.

Przedsiębiorca wykazał w niniejszym postępowaniu, że odbiorca zalega z płatnością za zużytą energię elektryczną. Powódka zaś posiadała wiedzę o zaleganiu z płatnościami, albowiem dla punktu poboru 1 w dniu 28 grudnia 2020 r. Sprzedawca nadał listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy do Odbiorcy wezwanie do zapłaty zawierające powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej i wyznaczające dodatkowy 14 dniowy termin do zapłaty należności. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją

o doręczeniu go klientce w dniu 4 stycznia 2021 r. W wezwaniu Sprzedawca poinformował Klientkę o zadłużeniu wynoszącym 354,75 zł na które składają się należności z następujących faktur: 1) (...) zł z faktury (...)płatnej do 17.07.2020 r.; 2) (...) zł z faktury (...) płatnej do 5.08.2020 r. (odsetki); 3) (...) zł z faktury (...) płatnej do 12.08.2020 r.; 4) (...) zł z faktury (...) płatnej do 7.09.2020 r.; 5) (...) zł z faktury (...) płatnej do 7.10.2020 r.; 6) (...) zł z faktury (...) płatnej do 10.11.2020 r.; 7) (...) zł z faktury (...) płatnej do 17.12.2020 r.

Z kolei dla punktu poboru 2 – w dniu 10 września 2020 r. Sprzedawca nadał do Odbiorcy wezwanie do zapłaty zawierające powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej i wyznaczające dodatkowy 14 dniowy termin do zapłaty należności. Sprzedawca wysłał Odbiorcy wezwanie listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 15 września 2020 r. W wezwaniu Sprzedawca poinformował Klientkę o zadłużeniu wynoszącym 456,26 zł na które składają się należności z następujących faktur: 1) (...) zł z faktury (...) płatnej 5.07.2020 r. (odsetki); 2) (...) zł z faktury (...)płatnej 30.04.2020 r.; 3) (...) zł z faktury (...) płatnej 1.06.2020 r. (odsetki); 4) (...) zł z faktury (...) płatnej 8.06.2020 r.; 5) (...)zł z faktury (...)płatnej 17.07.2020 r.; 6)(...) zł z faktury (...) płatnej 12.08.2020 r.; 7) (...) zł z faktury (...)płatnej 7.09.2021 r. Wymienione należności zostały opłacone na konto bankowe Sprzedawcy, na dowód czego przedstawił potwierdzenia przelewów dokonanych na rzecz Sprzedawcy. Odbiorca wpłacił na konto przypisane do punktu poboru 2: 106,91 zł w dniu 20 lipca 2020 r., 95,63 zł w dniu 21 lipca 2020 r., 62,47 zł w dniu 24 sierpnia 2020 r., 116,38 zł w dniu 3 września 2020 r., 110,45 zł w dniu 1 października 2020 r., 138,90 zł w dniu 2 listopada 2020 r. Według Sprzedawcy wpłaty te jednak nie uregulowały wszystkich wskazanych zaległości. Ponieważ Odbiorca nie wskazał na poczet którego długu dokonuje wpłat zgodnie z art. 451 k.c., dlatego Sprzedawca zaliczył je na poczet najstarszych należności. Wymienione należności zostały opłacone na konto bankowe Sprzedawcy, na dowód czego przedstawił potwierdzenia przelewów dokonanych na rzecz Sprzedawcy. Odbiorca wpłacił na konto przypisane do punktu poboru 1: 65,13 zł w dniu 20 lipca 2020 r., 48,54 zł w dniu 24 sierpnia 2020 r., 63,36 zł w dniu 3 września 2020 r., 46,76 zł w dniu 1 października 2020 r., 69,27 zł w dniu 2 listopada 2020 r. Według Sprzedawcy wpłaty te jednak nie uregulowały wszystkich wskazanych zaległości. Jak wynika z ustaleń, w dacie wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 25 stycznia 2021 r. utrzymywała się zaległość Odbiorcy z tytułu sprzedaży energii elektrycznej wskazana w wezwaniu doręczonym Odbiorcy 15 września 2020 r. w wysokości 192,35 zł. Dla punktu poboru 1 Sprzedawca wysłał wezwanie Odbiorcy listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 4 stycznia 2021 r. Z kolei dla punktu poboru 2 Sprzedawca wysłał Odbiorcy wezwanie listem poleconym na adres punktu poboru wynikający z umowy. Sprzedawca przedstawił wydruk ze strony Poczty Polskiej z informacją o doręczeniu go klientce w dniu 15 września 2020 r.

Zgodnie z art.451 § 1, 2 i 3 k.c. dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu.

W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego.

Powódka w poleceniach zapłaty nie wskazała długu, który zaspokaja, a zatem zainteresowany mógł zarachować go na poczet długów wcześniejszych, których istnienia powódka nie kwestionowała. O fakcie zaliczenia dokonanych wpłat na poczet wcześniejszych długów powódka była informowana w odpowiedzi na reklamację (k- 18 odwrót akt admin.)

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 maja 2009 r., sygn. akt XVII AmE 156/08, LEX nr 1727362, że „najistotniejszą przesłanką stwierdzenia, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione jest brak zaległości zainteresowanych w stosunku do powoda, brak bowiem istnienia tej przesłanki powoduje również odpadnięcie pozostałych przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3a Prawa

energetycznego”. Wobec tego twierdzenia powódki są niezasadne i nie mają potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Podkreślenia wymaga, że dla zasadności wstrzymania dostaw energii elektrycznej w świetle treści art. 6b ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne nie ma znaczenia wysokość istniejącego zadłużenia, istotne jest aby odbiorca pozostawał w zwłoce z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. W niniejszej sprawie w odniesieniu do PPE 1 taki fakt miał miejsce, bowiem powódka pozostawał w zwłoce z zapłatą za dostarczoną mu do tego PPE energię elektryczną, co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności.

W ocenie Sądu zainteresowany - przedsiębiorstwo energetyczne jest podmiotem profesjonalnym i w niniejszej sprawie dołożył należytej staranności przy wykonywaniu zadań. Powódka z kolei nie udowodniła, że w dniu odłączenia dostaw energii przed faktycznym odłączeniem energii nie zalegała z należnościami.

Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, którego dotyczy zaskarżona decyzja było zatem uzasadnione. Spełnione zostały wszystkie przesłanki do dokonania tej czynności przez przedsiębiorcę.

Wskazać należy, że jakkolwiek uprawnienie do wstrzymania dostaw energii uznać należy za bardzo dotkliwą sankcja stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do odbiorcy, gdyż tylko od jego decyzji zależało, czy w celu wymuszenia zapłaty należności sięgnie po najdalej idący środek w postaci "odcięcia" dostaw energii, czy też nie. Z takiego uprawnienia zatem powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego. Wypowiedział się tym przedmiocie m.in. Sąd Apelacyjny w Warszawie, który stwierdził w wyroku z dnia 9 czerwca 2015 r. VI ACa 1121/14, LEX nr 1820930), że jeśli możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak uciążliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnej staranności wymaganej od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym. W tym kontekście zainteresowany prawidłowo zastosował tę surową sankcję, mając na względzie zachowanie powódki i uporczywe uchylanie się od zapłaty należności, w sytuacji gdy powódka zdawała sobie sprawę z tego, iż korzysta z elektronicznego sposobu wystawiania faktur. Ponadto nawet wobec doręczenia jej wezwania do zapłaty obligującego do uiszczenia zaległości pod rygorem możliwości odłączenie energii, nie dokonała całkowitej zapłaty z tego tytułu.

W tym miejscu należy odnieść się do niezasadnego zarzutu Odwołującej, by Odbiorca energii elektrycznej nie został skutecznie powiadomiony o zamiarze wstrzymania dostaw przez sprzedawcę do PPE. Powódka błędnie, jak słusznie podnosił pozwany, powołuje się na art. 98 ust. 1 ustawy z 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, albowiem analizowane wezwania zostały nadane listami poleconymi, lecz nie za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, które stanowi odrębną usługę. Wskazany wyżej przepis odnosi się natomiast do pism podlegających doręczeniu za potwierdzeniem odbioru. Wobec powyższego do listów poleconych stosuje się art. 37 ust. 4a ustawy z 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 poz. 1041 z późn. zm.), który został dodany do Prawa pocztowego na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zgodnie z którym w stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego przesyłka listowa, będąca przesyłką rejestrowaną, może być doręczona do oddawczej skrzynki pocztowej adresata. Wprowadzona ustawą o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zmiana Prawa pocztowego polega na tym, że w stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, przesyłka listowa, będąca przesyłką rejestrowaną, może być doręczona do oddawczej skrzynki pocztowej adresata. Takie doręczenie może nastąpić bez względu na to, czy adresat wyraził wolę takiego sposobu dostarczania przesyłek rejestrowanych. To nowe uregulowanie, obowiązujące w czasie trwania stanu epidemii, za prawidłową uznaje zatem sytuację, w której przesyłka rejestrowana może zostać doręczona adresatowi do jego oddawczej skrzynki pocztowej ze skutkiem doręczenia bez złożenia deklaracji wyboru takiej drogi przez adresata. Nie dotyczy to przesyłek wysyłanych do ani wysyłanych przez sądy i trybunały, prokuraturę i inne organy ścigania oraz komornika sądowego. Zatem na mocy art. 37 ust 4a zmienionej w okresie pandemii ustawy Prawo pocztowe w stanach nadzwyczajnych lub w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego,

przy dostarczaniu przesyłki poleconej (rejestrowanej) listonosz nie ma obowiązku dostarczenia odbiorcy osobiście przesyłki za pokwitowaniem odbioru (alternatywnie - zostawiając awizo), lecz może wrzucić ją do skrzynki, co rodzi skutek doręczenia. Nie dotyczy to jednak przesyłek wysyłanych za potwierdzeniem odbioru. Doręczanie przesyłek poleconych bez pokwitowania, do momentu zmiany ustawy prawo pocztowe było możliwe tylko za zgodą adresata, aktualnie, w okresie stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, takiej zgody nie potrzeba.

Z tych względów Z tych względów Sąd oddalił odwołanie uznając je za niezasadne na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego, jak również na rzecz pełnomocnika zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. Na koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

SSO Bogdan Gierzyński